

Капитанътъ. Извинете, господине, ала азъ не мога да приема Вашата заповѣдъ, докато не получа разрѣждане отъ своя шефъ — капитана на парахода.

Ботевъ. Но кой сте Вие?

Капитанътъ. Катерино Дойми, втори капитанъ на „Радецки“.

Ботевъ (къмъ момчетата). Скоро вървете да дирите капитана (Останалитъ насочватъ голи саби къмъ гърдитъ на Дойми, той се подпира съ грѣбъ, отсѣпвайки назадъ, въ вратата на кабината, другъ застава съ прицелени пушки въ него. Вцѣлененъ отъ ужасъ, Дойми държи като автоматъ, съ замръзнала дъсница, дадения му манифѣантъ Следъ малко момчетата водятъ капитана).

Ботевъ. Тънъ капитанъ, имамъ честь да Ви се представя: Христо Ботевъ, бившъ публицистъ, редакторъ на в-къ „Знаме“, български войвода.

Капитанътъ. И азъ имамъ честь да Ви се представя: Дагобертъ Енглендеръ, капитанъ на парахода „Радецки“. Мога ли да знамъ на какво се дължи необикновено Ви поведение?

(Едно отъ момчетата грабва манифѣанта отъ ръцетъ на Дойми и го подава на Енглендеръ, който почва да го чете, заграденъ отъ въоръжени хъшове).

Енглендеръ. Не мога да се съглася съ Вашитъ предложения.

Ботевъ. Повтарямъ Ви: Вие трябва да спрете парахода тамъ, където азъ Ви посоча. Ако не изпълните заповѣдта ми, ще бъдете разстрелянъ безпощадно. Ние тичаме на помощ на нашитъ възстанали братя и сме готови да лѣземъ кръвта си за тяхъ. Всѣки, който се изпрѣчи предъ волята ни, ще бѣде унищоженъ. Размислете.

Енглендеръ. Азъ мога да сторя само едно: да Ви сваля на Радугацъ, или на румънския брѣгъ.

Ботевъ. Щомъ не се съгласявате доброволно, тогава азъ Ви арестувамъ и поемамъ командването на парахода. Ние си имаме нашъ машинистъ, който ще промѣни посоката. А Вашиятъ животъ ще бѣде пожертванъ напразно...

(Въ това време възстанниците се добличатъ и въоръжаватъ).

Енглендеръ. Не мога да се съглася!
(По даденъ знакъ на Катрафиловъ, група бунтовници заграждатъ капитана и го отвеждатъ настрана).

Катрафиловъ. Скоро се решавайте! Ние жертвуваме живота си за нашето отечество, имаме много хора да убиваме... Единъ повече, единъ по-малко, не ни е на смѣтката! (Прицелва се съ револверъ въ челото, допирайки постепенно дулото до главата му).

Енглендеръ (примирено). Нека бѣде така!

Ботевъ (дава знакъ да го пуснатъ, спускайки надолу сабите си). Свободенъ сте.